

วัดนางชี

ประวัติความเป็นมา

วัดนางชี เป็นวัดโบราณ สร้างสมัยอยุธยา มีหลักฐานยืนยัน คือ พระประธานในพระอุโบสถ และพระพุทธรูปในพระวิหาร เป็นศิลปะสมัยอยุธยา ตามตำนานเล่าว่า เจ้าพระยาพิชัยมนตรีได้สร้างร่วมกับพระยาฤทธิณรงค์ และออกหลวงเสนาสุนทร สร้างเนื่องจากแม่อึ้งลูกสาวเจ้าพระยาพิชัยมนตรีป่วยอย่างไม่รู้สาเหตุ จนกระทั่งชีปะขาวมานิมิตเข้าฝันให้เจ้าพระยาพิชัยมนตรีแก้บนโดยให้ลูกสาวบวชชื่อนั้น เมื่อแม่อึ้งหายป่วย เจ้าพระยาพิชัยมนตรีจึงให้ลูกสาวบวชชี่ พร้อมกับสร้างวัด จึงเรียกว่า **วัดนางชี** ต่อมาได้กลายเป็นวัดร้าง

สมัยรัชกาลที่ ๑ พระยาไชยภักกราชเศรษฐี ได้ดัดแปลงและแก้ไขรูปทรงพระอุโบสถ พระวิหาร ให้เป็นศิลปกรรมแบบจีน ประดับด้วยเครื่องเคลือบ และนำตุ๊กตาหินแบบจีนและหินปูทางเดินมาจากเมืองจีน เพื่อมาทำการบูรณปฏิสังขรณ์ เมื่อสร้างเสร็จ ได้ถวายแด่พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช เป็นพระอารามหลวง

ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ ๓ พระยาราชานุชิต (จ๋อง) ได้บูรณปฏิสังขรณ์วัดนี้อีกครั้ง

สถานะและที่ตั้ง

วัดนางชี เป็นพระอารามหลวงชั้นตรี ชนิดสามัญ ตั้งอยู่เลขที่ ๓๒๑ แขวงปากคลองภาษีเจริญ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร มีที่ดินตั้งวัด เนื้อที่ ๑๑ ไร่ ๑ งาน

สิ่งสำคัญ

พระอุโบสถ เป็นอาคารก่ออิฐถือปูน หลังคา ๒ ชั้น หน้าบันประดับด้วยกระเบื้องเคลือบจีน เป็นรูปเครื่องบูชา และกระเช้าดอกไม้ ชุ่มประตุน้ำต่างประดับกระเบื้องเคลือบสีลายดอกเบญจมาศ บานประตูสลักเป็นรูปเขี้ยวกางเหยียบสิงห์ บานหน้าต่างเขียนลายรดน้ำรูปมังกรต้นเมฆ ด้านในบานประตู และหน้าต่าง ลงรัก ประดับมุกเป็นรูปต้นไม้ ผนังภายในมีจิตรกรรม ด้านหน้าและด้านข้างพระประธานเขียนเป็นรูปไต้บูชาแบบจีน เหนือช่องหน้าต่างเป็นภาพเทพชุมนุม เหนือขึ้นไปเป็นภาพพระอสีติมหาสาวก ๘๐ องค์ เหนือขึ้นไปอีกเป็นภาพการเดินทางไปเชิญพระไตรปิฎกของพระถังซำจั๋ง ผนังด้านหลังพระประธาน เป็นภาพเทพชั้นสูงชุมนุม มาสักการะพระพุทธเจ้า ลานรอบนอกพระอุโบสถ มีใบเสมาทำด้วยหินทรายสีขาว สมัยอยุธยา

พระประธาน เป็นพระพุทธรูปปูนปั้น ปางมารวิชัย ลงรักปิดทอง หน้าตักกว้าง ๓ ศอก สูง ๗ ศอก

พระวิหาร อยู่ทางด้านขวาของพระอุโบสถ หลังคาลาด ๒ ชั้น ด้านนอกมีระเบียงเดินได้รอบ ชุ่มประตูและหน้าต่างประดับกระเบื้องเคลือบ ลายดอกเบญจมาศ บานประตูและหน้าต่างเขียน ลายรดน้ำ แต่ลบเลือนไปมากแล้ว ผนังด้านในเขียน เป็นลายทรงพุ่มข้าวบิณฑ์ ก้านแย่งสอดสีทั้งสี่ด้าน

ภายในมีพระประธาน เป็น**พระพุทธรูปปางปาลิไลยก์** แต่สัตว์ที่มาปรนนิบัติพระพุทธเจ้ามีแต่ พญาช้าง และมีพระพุทธรูปขนาดต่าง ๆ รอบ พระประธานอีกหลายองค์ และมีเตียงไม้มะเกลือ แบบจีนสลักและประดับหินอ่อนลายภูเขา เป็นของ พระยาไชยภักกราชเศรษฐี

พระเจดีย์ อยู่นอกกำแพงพระอุโบสถและ พระวิหาร ลักษณะเป็นพระเจดีย์เหลี่ยมเรียงกันอยู่ ๔ องค์ และมีพระเจดีย์ทรงลังกา อยู่ตรงมุมกำแพง มุมละ ๒ องค์ ตรงกลางระหว่างพระอุโบสถกับ พระวิหาร มีพระปราสาทแปดเหลี่ยมอีกหนึ่งองค์

พระบรมสารีริกธาตุ บรรจุไว้ในผอบแก้ว ประดิษฐานในมณฑปสี่เหลี่ยมจตุรัส สร้างด้วยไม้จำหลัก ปิดทอง ประดับกระจก ประดิษฐานที่ตึกประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุ มีตำนานเล่าว่า มีพราหมณ์ ๓ คน และชาวจีน ๙ คน ได้นำพระบรมสารีริกธาตุ มาจากชมพูทวีป ๒ ผอบ ผอบหนึ่งจะนำไปประดิษฐานที่เมืองนครศรีธรรมราช และอีกผอบจะนำไปประดิษฐานที่เมืองเชียงใหม่ เมื่อได้ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุที่เมืองนครศรีธรรมราชเรียบร้อยแล้ว คณะผู้อัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุทั้งหมดก็เดินทางโดยเรือสำเภา เพื่อนำพระบรมสารีริกธาตุขึ้นทางเหนือ เมื่อเดินทางมาถึงบริเวณปากน้ำคลองด่านเรือสำเภาได้เกิดอุบัติเหตุล่มลง พระบรมสารีริกธาตุจึงได้จมหายไป

เมื่อเจ้าพระยาพิชัยมนตรีได้สร้างวัด ธิดาของท่านชื่ออ้อมได้มีศรัทธาบวชชี ฟานักที่วัด ต่อมาไม่นาน พระบรมสารีริกธาตุได้แสดงปาฏิหาริย์ให้แม่ชีเห็น แม่ชีอ้อมและคณะ จึงได้อัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุไปประดิษฐานไว้ที่วัดนางชี ต่อมาสมเด็จพระพุทธโสภาธิบดีสยามมหาคณาธิบดี พระชนนีของสมเด็จพระอมรินทราบรมราชินีในพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช เสด็จออกมาบวชเป็นชี พระองค์ได้ทำการบูรณปฏิสังขรณ์วัดนางชี ก็พบว่าพระบรมสารีริกธาตุอยู่ เพื่อให้ประชาชนทราบว่าเป็นวัดนางชีมีพระบรมสารีริกธาตุ จึงได้จัดให้มีการสมโภชขึ้น โดยจัดให้มีพิธีถวายน้ำสรงและพิธีแห่พระบรมสารีริกธาตุไปตามคลองด่าน คลองชักพระเข้าคลองบางกอกน้อยออกแม่น้ำเจ้าพระยาเข้าคลองบางหลวงกลับวัดนางชี จึงได้เกิดประเพณีแห่และสมโภชพระบรมสารีริกธาตุ ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ศาลาการเปรียญ เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก ๒ ชั้น ลักษณะทรงจตุรมุข หลังคามุงกระเบื้อง หน้าบันลายปูนปั้น หน้าต่างไม้ มีกำแพงล้อมรอบ

